

והשני אם היו אינו אשה
 שאינו נתן על האש: אולם
 בן שהן במצבים בן שהן
 עים בש וטה קוזין סקר
 טמק. אול בן טלטה עשר
 חרט ויום אחד ו פוסע אור
 דעבון סופר בזנות אשר
 תדין לקחן כזה דעבון
 נכסם למ אחר וחס סופוס
 של הזנות וחסום טלפוס:
 כב כב טוחם בן צר
 וק דק לשון עבדות בן
 כזרז אצרים ק ארז ויעים
 סונו כוזן שפי טעוק: כ"ס
 אל הארץ וטונה כזה ז
 חס מאות טמטה טמטון
 טו סק ס טבא כוסבאן
 לפיכ סלן לוידותו וזן
 וכזן טפוט יך מוחותאן
 שאינה אלא לאחרי חשה
 ויטיבה ין סלן ק אלו
 עזו ט כבאם אטנבזו לה
 נאלו ולחמה נמיטן טלה:
 ראשית עיסותיכם
 שכולוסן מי עיסתכם
 שאתם שאתם יעלים ללוט
 סחבר וכזה היו ויוח ב
 בערי עור לגלות: טרוון
 וראשית: כזה קוזו
 שכולו אונה ראשית
 חלקה חלה אחת וטונה זמון
 זמנה לטס ין חלה טויעלו
 כזוזות צרן טלא עוזרם
 שיער ולא כזוזות ועער
 טנזוה ט שיער אכוסים
 טטו טיער לפל הבית אחד
 ועצרים ואימה ולחמות
 אחד ויארענים וטום: וראש
 עיסותי: וזה עזו לפי טע
 ראשית עיסותי: טווע אי
 ראשונה טענות: ולו ט
 וראשית ויקטטה ולו טלה:

אשה יתח ניהח ליהיה נכמה עשית לשון
 האחר או לאל האחד או לשון כפשיס או
 כעזים: כפוסטר אשה עשית כפשיס ליהיה
 כמיספרים: כל האשה יעשה ככה את אלה כ
 להקרות אשה יתח ניהח ליהיה נכמה עשית לשון
 צר או אשה כפשיס ליהיה נכמה עשית לשון
 יתח ניהח ליהיה כפשיס עשית כפשיס לשון
 חקה אחת לכס ולעז הגר אתכם חקת עאל כ
 ליהיה נכמה עשית לשון ליהיה נכמה עשית לשון
 ומשפט אחד יהיה לכס ולעז הגר אתכם
 וידע יהיה אלהים
 לאמר דברי אל בני ישראל ואמרת אלהם
 ככאכם אלה ארץ אשר אני מקיא אתכם שמה
 והיה כאכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
 ליהיה ראשית ערסתים חלה תרומה תרומה
 כתרומה צרן כן תרימו אתה ומראשית ערסתים
 תתנו ליהיה תרומה ליהיה נכמה עשית לשון
 תשגו ולא תעשו את כל המינות האלה אשר
 דבר יהיה אל משהו את כל אשר עשה יהיה
 אליכם ביום משה מן היום והלאה ליהיה נכמה
 והיה אם מעוצ העדה נעשתה לשגגה ועשו
 כל העדה פר כזכר אחר לעלה ליהיה ניהח
 ליהיה ומנחתו ונספיו כמי שפוט ושעור עזו
 עזים אחד לחטת: וכפר הכהן על כל ערת בני
 ישראל ונסלח להם כי שגגה היא והם הביאו
 את קרבנם אשה ליהיה וחסאתם לפני יהיה

וחמרא לנסכא תקרב בלעת הינה
 קרן דמקפלי עזו קדם ין קרן
 יתעביר לתור א חד או להכא
 חד או לאחד סאמריא או כעזו
 כמען די העבדן כרן העבדן
 לחד כמענתו וכל יציבא יעבד
 כרן יתאלין להכא קרן כ
 דמקפלי פרעא קדם ין וואר י
 יתנא עטלו צדא או דיבעסן
 ליהיה נכמה עשית לשון דמקפלי
 פרעא קדם כמאדי העבדן כן
 יעבד: וקהל יתמא חד לכין
 ולגט רוא דיהעדין קים עלם ליהיה
 כותכין צדית יהי קדם ין איהמא
 חרא ודינא חד יהי לטון ולצדית
 די העבדן עמכון
 מליל עם בני ישראל ותימר לטון
 להון כמי שלכו לארץ האנא
 מעיל יתכן לתטון ויהי כמי שלכו כ
 מלחמא דארעא תפרטון אכר טונה
 קדם ין ויטא עותלו חלתא כפדיטון
 אכר טונה כמי אדי כפדיטון כן
 אכר ין תפרטון יהו מריש כמי
 א עותלו תט קדם ין אכר טונה
 ליהיה נכמה עשית לשון ויהי כמי שלכו
 תפכו ין יתל כפדיטון האלן די
 מליל עמט טונה יתל כפדיטון
 ליהיה נכמה עשית לשון מן זמניה
 כפדיטון ולחלה להכוכו ויהי אכר
 כפדיטון כמי אכר אכר טונה ליהיה
 ויעבדן כל כנשתא קור כד תור
 חד לעלתא לאתקבלא כד עתא קדם
 ין ומנחתיה ונספיה כד חזו ויעבד
 כ עזו חד לחטתא ויכפר טונה
 על כל כנשתא כפדיטון עתא ליהיה
 ויטתביק ליהו ארץ יתמא יהיה
 זאנק איהו ית כרבעדון קר טונה
 קדם ין ויהי כתהו קדם ין על שלחוקן

תענה לה זמנה לפי טלח שוען ז
 טיער חלה טווע דמטן טיהא כרה
 כר טענה: וכי טען ולו טען
 עבדה ויהי חלה כזה ליהיה טען
 טהיכטר ויכאן עליה פ ויהי
 כזה ויטתא כין חלה ליהיה טען
 לעלה וטען להטאת וכי טען
 וכן טען חקת ודבר או איטן און
 כזוזות חס חושט ולו אהל
 חושט האלה יענה אחת טהיא
 כל חושט ויהי חושט על כ
 חושט כן טען על ויכר כרית

ונגלה פנים ין ויעה זופור כדעל
 ויכר כר ונגלה פנים ויזוזון
 ט: אכר די אונטה אכר ויהי
 יהיה ק ויע דק הגטרה שוענים
 אחת דבר אקים טעם זו שוען:
 את ל אכר עה ון אכר טען
 חוודה כען כפכר כל העדה סלה
 וכל זה טענבאן נכמים טען
 היום אכר טענה וחלה יום ויען
 העדה נעשית וטענה אס ויען
 העדה נעשית עבדה זו עליה
 שונג טו טענבאן ויהו ע

והרו על אוחס ין העבדות שחיון
 ויכר ליעבד ען ככר: לחטת חסר
 א שויטן שאר חטאות סכר
 חטאות טמטה כזוזות עס עליה
 חטאות קוזות לעלות טו אכר
 השיט יענה עליה וזו עליה
 קוזות סה: הכיוון אכר קופים זה
 שאור כפרטה הוא פ העלה ט
 אסה לן וחטאת אכר טענה:
 חטאת טענה כפ: עס כ
 טעה שאר עבדות יחיד

ונזכאתם טמה שלשת ימים עד טונה
 כרודלים ואחר מלכו לר ככס ויחמק
 אליה האנשים כקיים אטונה כפדיטון
 היה אשר הטבעתו: והנה אטונה כ
 כארץ את תקות חוט השני הזה
 כחיון אשר חזרתו כו ויהי א
 ואת אכר ואת אכר ואת אכר
 אכר מאספ אלך הכיתה כן
 אשר יענה מליל כית אשר יהיה
 כראשו ואתה נקייט אסר
 אכר כפית דמו כ

איהו